

GLAS NARODA

Slovenec Daily
Owned and published by the

Slovene Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
2 Cortlandt Street, Borough of Mac-
hatton, New York City, N. Y.

For each year
Canad..... \$3.00
" pol. leta..... 1.50
" do to next New York..... 4.00
" pol. leta to next New York..... 2.00
Europe to vse leta..... 4.50
" pol. leta..... 2.50
" " certificata..... 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenčni nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis je podpis na osnovnosti se ne
pričenjuje.

Dopis se bo blagovno pošljiti po
Money Order.

Pri sramnem Kraju naravnikov pro-
slavo, da so nam tudi prejšnje
letvalične naznani, da hitro
najdimo naslovnik.

Dopisom kaž pošljivost naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"

2 Cortlandt St., New York City.

Telpon 46 Cortlandt.

Inozemci v državnih umobolnicah.

—

Že dolgo vrsto let je priljubljen tema nativistov, da tvorijo priseljence dobršen del nesrečev, ki se nahajajo v umobolnicah. Governerja Glynn iz New Yorka, kateremu se ne more očitati, da je podvržen nativističnemu nagujejanju, so vestni državnii uradniki opozorili na to dejstvo ter je našla zadava odmeva v njegovih poslanjih na zakonodajo.

Povdarska se, da je bilo 1. 1912 med bolnini v državnih umobolnicah 9241 priseljencev. Te statistike se ne smu kar vnaprej vzeti za konkretno. A tudi v slučaju, da bi bila povsem konkretna, bi ne bito steklo pacientov sorazmerno prevoliko v primeri s celotnim inozemskim prebivalstvom države New York.

Direktne absurdne pa je račun, da bi morala plačati država letnih 25 milijonov dolarjev za oskrbo umobolnih, aki bi prevzela v lastno oskrbo vse umobolne.

Treba je le pomisliti, da je bila ena sveta ukradená v enem letu pri gradbi prekopov in zelenj. Sedaj obstoječe postave za deportacijo priseljencev, ki postanejo tekom prvih treh let umobolni ali pa hudo delci, so dosti stroge ter jih je konaj mogoče še bolj postriti, posebno ker se priseljence pred izkrcanjem tako natančno preglede glede morebitnih duševnih napak, da se zahrani priseljenje celo onim, ki ječljajo ali so pa nevrotično razpoložene.

Governer Glynn je mnenja, da bi morala del stroškov za oskrbo umobolnih oseb v državi nositi zvezna vlada. Sproženo vprašanje je dalekosežnega pomena, ker se tika državno-pravnega pojma o domovinski pravici. V umobolnicah države se nahaja razven priseljenih inozemcev gotovo še več bolnikov, ki so prišli v državo New York iz drugih držav Unije. Po prevezti oskrbe umobolnicah potom države New York se je zagotavljalo, da odlagajo različni okraji New England držav svoje umobolne v newyorskih umobolnicah. O tej zadevi ne obstaja nobena statistika, vendar bi se pa izplačalo, da bi se najprvo pojavi do točke.

Dopisi.

Cinemaugh, Pa. — Po trgovskih opravilih sem se mudil 31. jan. 1. 2. in 3. februar v naselbini Ralphon, Pa. Na povabilo znanega rojaka M. Korošca se je odzval tudi na znani rojak in godec J. Potokar. Dospevša v paruh z vlakom v naselbino, svabila vseposodi dobrodošča, in kako tudi ne, saj je imel Potokar seboj umetno uglašeno importiranu harmoniko. Dobro znani in priljubljeni rojak Martin Korošcu nju je pričakoval na kolodvor, pričakano sprejet, potem pa odpre-

ljal v hišo svoje izvoljenke, kjer smo se prav po domače zabavali in seveda tudi malo zavrtili. Dne 2. februar je omenjeni rojak peljal svojo nevesto gdje. A. Bizjakovo k poroki v spremstvu svojih odrastih prijateljev in prijateljev. Ne mislite, da smo se samo 2. februar imeli, cele štiri dni smo bili židane volje. Da je M. Korošec niced ondotinimi rojaki priljubljen, je pričal mnogobrojni obisk rojakov in rojakinj iz Ralphona in okolice. Le škoda, da nimajo rojaki v tej naselbini prostorne dvoran za take privedite. Prostori, kjer je bilo ženitovanje, so bili napoljeni kot mečki v boxi. Parci so se veselo vrtli kar tri dni skupaj v vse je bilo židane volje. Najbolj nas je presenetilo pevsko društvo "Lisia," ki nam je zapelo par prav lepih in veselih pesmi. Posebno me je zanimala pesem o lisici, toda zopomnil si je nisen, predolg je bila. Škoda, Škoda, da ni prisel Mike Cegare, ki ve vedno kaj povedati o društvu "Lisia." Načel bi se lisicje pesmi, ki bi mu prav gotovkoristile. Imeli smo ga le v mislih in mi imel od tega nikakega užitka, kvečen, če se mu je kolcalo. Najbolj bi privoščil Mike Cegaretu, da bi slišal pesme po imenu pue....., a, toda kaj pomaga, ko je že prepozno. V tem času sem obiskal v imenovani naselbini mnogo Slovencev. Povsed sem bil prijazno in gostoljubno sprejet in vseposod se mi šli na ruke. Ta obisk mi je bil toliko ljub, da bi bil kmalu pozabil na Cinemaugh. Kamorkoli sem prišel, nisem nikjer našel kislega obrazja, pač pa vse veselo in prijazno. Vsi Sloveni so kot eden, prepiru ali neslogi ni govoratal, da ni v vsaki naselbini tako. Časopis je dobil v vsaki hiši in brez društva tudi nikje niso. Edino kar najbolj potrebujejo je to, da nimajo svoje prostorne dvorane, kar je pa skoraj nemogoče. V torem 3. februar proti večeru smo jo odrinili proti domu. Vožnja je bila dokaj zanimiva. Luka Matija vozi dokaj počasi po tej kontri. Ondotni Sloveni so nam pa pravili, da nas potegne motovilo po eni in isti ceni. No, smo si mislimi, naj bo pa tako. Rojak Jurij Kristol je bil toliko prijazen, da nam je telefoničnim potom prekrbil motovilo, ki je res despol ob določeni uri na mestu. Kakor rečeno, so nam pravili, da Luka Matija vozi nemarno, motovilo pa da dospe v Cinemaugh v teku ene ure. Vsi srečni smo zasedli staro potroško šatljivo, v nadi, da jo prirabimo ob času domov. Nismo se po dosti menili za svatilo rojakinje Ribič, ki nam je pravila, da ni dvakrat za reči, da ne bi obtičali kje v blatu. Furman odvije peto kolo in pričeli smo se premikati vedno hitreje. Ker smo imeli tudi tovarisce seboj, smo pričeli preprečiti vesle pesmice. Kmalom smo despeli do malega mesteca bližu Johnstowna. No, smo si mislimi, kmalo bomo doma. Kar naenkrat nekaj zaškrplje in zadnje kolo motovila odleti v cestni jarek. V istem trenutku pripelje nasproti voz, na njem pa dve osebi. What's the trouble? negotori nas eden z voza B. & O. Aftertrack, se je glasil naš odgovor. Mož se nam porogljivo nasmehne in požene svojo kavko, mi smo pa ostali sredi ceste. Naš furman nas potolaže s tem, da gre v bližnje mesto telefonat po drugo motovilo, ki je nas bodo peljalo domov, oziroma naprej. Po preteklu dobre pol ure se vrne in izpove, da bode došlo kmalu drugo motovilo. Čakamo in čakamo, toda ni ga bilo. Po preteklu se ene ure je pobrana naš furman zopet iskal voza in ostali smo sami v temi. Muzikanta Potokarja sem sili, naj nam eno zogade, da si prežemo dolgčas, toda ni me hotel ubogati, peti tudi nikdo ni hotel več. Jaz pograbim svojo torbo in jo uberam proti domu, ostali so jo pa poedili za menoj in po preteklu ure in pol smo bili na mestu, kjer vodi oddaljena karodna mesta Johnstowna. Počakali smo jo in se odpeljali s trudnimi petami proti domu. Če se je naš furman sploh vrnil nazaj k motovilu sred ceste, mi pa ni prav niznan. Med potjo na kar smo se spomnili svarila gospa Ribičeve ki nam je pravila, da motovilo slabšo izgleda in da ni verjetno, da je prizibamo srečno domov. Obzalovali smo, da jo nismo nabolj, toda prepozno je bilo. Drugi grikat se bomo bolj previdno vrnili in dobro pregledati, če so kaj naboljšeni skrneli. Je že vrag, ko človek ni varen takim vozom. To sem napisal radi tega, da bodo moji prijatelji in zdane na Ralphonu vedeli, kako pričazno smo se vozili. Ponovno se nahva-

ljujem za prijazno postrežbo in naklonjenost vsem Slovencem na Ralphon. Kadar budem imel pričelo povrniti, bom draga volje storil. Posebno lepa hvala za postrežbo in stanovanje pa rojaku Bizjaku, ženini Korošcu in njegovi nevesti. — V Cinemaugh bode 5. februar posebno posvetovanje odrbnikov vseh tukajšnjih društev glede prireditve velike veselice, koje čisti dobicek je namenjen v podporo našim bratom strajkarjem v michiganskem okraju. Pokazati hočemo tukajšnji Slovenec to, kar so pokazali naši rojaki v tej naselbini prostorne dvorane za take privedite. Prostori, kjer je bilo ženitovanje, so bili napoljeni kot mečki v boxi. Parci so se veselo vrtli kar tri dni skupaj v vse je bilo židane volje.

Jurkica se je prestrasi teh besed. Medtem se je jih ustanovil na elegantni, svileni Lisički obleki in še elegantnejšem jopiču.

A takoj je tu opazila, da je ovratnik iz kožnove zmečkan, a na jopiču da manjka eden gumb. Dekle se je sramežljivo obrnil ter stopilo k Milkovičevi, da jo vpraša, kedaj je ona zvršila učiteljske. Milkovičeva je bila nenačuda volna suha in tanka. Na videz se je zdelo bolehma. Sive oči s skoruhumenimi zemicami niso naravnost gledale v Jurkico, ampak jo motile od strani.

— Imate li že stanovanje? — jo je vprašala Lisička, izgovarja je "s" nenavadno ostro.

— Niman, — sama ne znam kako bi. Nek gospod, s katerim sem potovala, mi je priporočal, da se nastanjam pri njegovih sorodnikih. Tudi jih je že brzojavno obvestil.

— Kako jih je ime?

— Gospa Malešec.

— Ka-a-j? Malešec? Znate li vi, kdo so Malešec? Najbogatija hiša v tej okolici. Edino graščak jih prekaša, — in to samo naši graščaci, oni v Lugarevcu.

— Njen bratancem mi je reklo...

— Ah, — izbitje si to. Poleg tega je osabna, — nora žena. Kdor ni grof, ali vsaj milijonar, ni človek v njenih očeh. Bratanec na ljubo bi vas že vsprijel, a tegujo se vam pripetiti, da sedete za mizo s sobaro. A prosim vas, kako priljivate vi v to milost, da se njen bratancem toliko zanima za vas?

— Ah, — prosim vas, — jej je prekinila razčlajena Jurkica govor, ki je drvel kakor hudojournar. Deloma smo te stvari že uravnali, pa jmano se vedno dovolj časa. Po kosteh nam ne skrplje več, toda kaj pomaga to, ko nam kruši po želodeh. — Da nismo popolnom brez dela, smo si ustavili zopet novo društvo z imenom "Stotinja Avstrijskih Veteranov". Seveda bo ta ali oni zopet vzdihnil, rekoč: kaj pa je tebi potreba bilo itd., toda kaj se če, če smo še zmirali ponosni na lep vojaški stan. To društvo je bilo sicer ustanovljeno že meseca oktobra l., ker se je pa nekaj polomilo, smo ga kralpi do sedaj. Kdor je prijatelj naših idej, se nam lahko pridruži. Seja se vrši vsako četrto nedeljo v Jack Gridinovi dvorani ob 1 uri popoldan. Ker smo vse več ali manj spremni diplome in v principu za svetovni mir se vojske, ni bat, pač pa upamo, da se to leto vsaj toliko približamo Nobliovi mirovni nagradi, kot smo se v prečetem letu Fordovim dobičkom. Pozdrav! — Mat. Slapnik, tajnik društva.

Vancouver, B. C., Canada. — Z delom se ne morem kaj prida polhvaliti, ker ga je v zimskem času v tem obmorskom gorovju le malo. Spomladni bo boljše, ker se lahko dobi delo v sumi in v mestu. Velikih tovarn ni tukaj, pri novi železnici, katero gradijo, se pa tudi ne more dosti zasluziti, ker je preveč kontraktorjev. Ker je po premogorih vedno štrajk, ne svetuj rojakom sem hoditi za delom. Kakor hitro bo kaj boljše, bom že sporio. Slovenški fantov nas je tukaj preeč, pa kaj se hoče, ker deklet pričakujem.

Vancouver, B. C., Canada. —

Z delom se ne morem kaj prida polhvaliti, ker ga je v zimskem času v tem obmorskom gorovju le malo. Spomladni bo boljše, ker se lahko dobi delo v sumi in v mestu. Velikih tovarn ni tukaj, pri novi železnici, katero gradijo, se pa tudi ne more dosti zasluziti, ker je preveč kontraktorjev. Ker je po premogorih vedno štrajk, ne svetuj rojakom sem hoditi za delom. Kakor hitro bo kaj boljše, bom že sporio. Slovenški fantov nas je tukaj preeč, pa kaj se hoče, ker deklet pričakujem.

— Vsekako čudno. Od prvega

— Kaj takega nisem še doživel.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIK:

Predsednik: JOHN GIERM, Box 57, Bradock, Pa.
 I. Podpredsednik: MICH. KLOBUCHAR, 115-11th St., Calumet, Mich.
 II. Podpredsednik: ALOIS HALANT, 112 Sterling Ave., Barbours, O.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
 Blagajnik: JOHN GOUGE, Box 166, Ely, Minn.
 Knjignik: LOUIS KASTELIC, Box 551, Ballida, Colo.

VRHUVNI ZDRAVNIK:

DR. MARTIN J. IVES, 905 N. Calumet St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE KUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
 PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.
 JOHN VOGRICH, 444-5th St., La Salle, Ill.
 JOHN AUSTIN, 4415 Mattis Ave., Cleveland, O.
 JOHN KRZISNIK, Box 153, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1788 E. 23rd St., Lorain, O.
 JOSEPH PISHAR, 808-8th St., Rock Springs, Wyo.
 GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOZEF MERTEL, od društva Stev. 1, Ely, Minn.
 ALOIS CHAMPA, od društva Stev. 2, Ely, Minn.
 JOHN KOVACE, od društva Stev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Smrtna kosa. Dne 21. jan. počni je umrl v Zagorju ob Savi sodružnik Anton Capuder v starosti 63 let. Bil je približno deset let že v pokoju. Bolehal pa je skoraj že eno leto na proletarski bolezni — sušici. Pokojni sodrug je bil eden od onih, ki so v začetku delavskega gibanja v Zagorju pretrpeli največje šikane od politične oblasti. V letu 1891, pri drugi stavki v Zagorju, so ga vrgli v zapor, izgnali z odgonskim vozem. Njegova družina pa je ostala v Zagorju. S tremi otroci se je mučila njegova žena, on pa je iskal dela po svetu, in ni ga mogel dobiti. Takratno orožništvo in politična oblast pa sta čevala trboveljski družbi na ljubo, da ni prišel rajni k svoji družini v Zagorje. Sele po večletnem boju se mu je zopet omogočilo, da je smel biti v Zagorju. Bil je pa od prvega početka delavskega gibanja pa do smrti zvest pristaš soe, dem. stranke in član strokovne rudarske organizacije. Pokopal so ga 24. jan. ob veliki udeležbi delavcev.

Otrek se je zadavil s koščkom premoga. Dne 20. jan. ob pol 12. dopoldne se je zadavil s koščkom premoga podlugo leto stari sinček žeželeškega uradnika Derenda v Zagorju ob Savi. Le za tretek se je gospa Derendova odstranila iz kuhinje, prisledi nataj, je imel otrok že košček premoga v grlu. Zdravnik dr. Zarnik je storil vse, da bi rešil otroku življenje, a bilo je vse zanam.

Vračal se je v domovino, pa je zmrznil. 46letni bajtar Janez Gregerič je Hrastnega, občina Št. Rupert, je zmrznil 16. jan. približno 1000 korakov od svoje bajte. Vračal se je z Ogrskega, kjer je delal pri zgradbi žeželešice. Vsled velikih snežnih zametov ni mogel dalje, pa je zmrznil na potu. Začuša vodo in tri nepreskrblejočne otroke.

Starca je zgorela. Na nekem podu v Okrogu, občina Št. Rupert, je prenovečala 74letna Marija Martinčičeva. Na podu je začelo goreti. Ogenj so sicer domaćini pogasili, toda starca je bila že popolnoma zgoljena.

Delavec ne sme biti bolan. Iz tobačne tovarne "Zarji" poročajo: Pred kratkim je dobil nek delavec v ljubljanski tobačni tovarni bolniški dopust, ker je zdravnik dr. K. rekel, da je delavec nesposoben za delo. Bolniški oče je pa naznani delavec, da doma "delata" in zato je bil kaznovan delavec s 4 kronami. Začela se je preiskava in delavec je odločeno zanikal, da bi bil opravljal doma delo. Tudi dr. K. je potrdil še enkrat, da je delavec nesposoben za delo. Kljub temu je ostalo pri kazni. Ali uprava ljubljanske tobačne tovarne res nima boljšega dela, kakor nalagati delavcem kazni in jim odtegovati že itak pleti zasluge? Naj raje poskrbi, da se bodo uredile razmere, vsled katerih trije delavci v njih raje gleda na to, da bo prenehalo protekojško gospodarstvo v tovarni. Delavec mora plačevati kazni, ker je bolan, to je najnovejše nasilje v ljubljanskem tovarni.

Iz Jesenje poročajo: Po zaslugi jesenškega župana Čebula in nje-

denar prihaja s Hrvatskega in ga razpečajoči cigani in drugi postopači. Eden teh je 22letni Peter Stavški iz Žakanj, ki so ga prijeli v Metliki. Pri avtačiji so dobili mnogo ponarojenega denara po 20 vin. več kronskeh, dvekronskeh in petkronskeh komadov. Avtačiji se je zoperstavil in hotel utegi z drugimi ponarejali.

STAJERSKO.

Smrtna kosa. V Gotovljah je umar 15. jan. sodrug Jakob Štifter. Bil je član strokovne organi začije delavev s porečanom. 17. jan. je bil pogreb. Libojska organizacija in sodrugi so mu podarili venec z rdečimi trakovi po svojih odpodlancih. Ko sta stopila sodruga večer pred pogrebom v vijo, se jima je prepovedalo, da vence z rdečimi trakovi ne smeta da ti v hišo. Le s težavo sta odpoljanca zmagača in ga podarila ranjekemu. Rmanih potem so ju ljudje nahvalnili, da morata odstraniti rdeči trak, češ, kaj bodo pa gospod župnik rekli. Drugi so zopet rekli, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

Smrtna negoda na žeželešnici. Iz Gradeča poročajo: Dne 20. jan. ob desetih dopoldne, je na tukajšnjem državnem kolodvoru poškodil 24letni delavec Jožef Gril z voza, ki je bil še v teku. Pri skoku mu je izpadnilo, padel je na trdnico in kolesa so mu šla od desne rame vprek do levega stegna. Dobil je tako težke notranje poškodbe, da je kmalu po nesreči umrl.

Iz Hrastnika. Konsumno društvo rudarjev lepo napreduje: zlasti lepo se razvija filiala pri postaji, kar je v posebno veselje delavev steklarjev konstatirati.

PRIMORSKO.

Laški počnarejvalci denarja na Reki. O razkritju občne družbe počnarejvalev laškega denarja in o poteku preiskave poročijo iz Reke se sledi podrobnosti: A. retranci so priznali, da so izdali že za več kot 100,000 lir ponarenih bankovev v Albaniju.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

Iz Šiške poročajo: Nedavno se je poročilo o novih drogovih za rezervoarje v srednje države.

kovev in dva ponarejena avstrijska godinaria.

Kože. V Trstu je obolen neki tujec za kozani. Odpeljali so ga v bolnico. Mož je prišel z Dunajem, kjer se je pojavilo v zadnjem času že več slučajev obolenja za kozani.

Demontracija stavcev v Gorici.

Dne 19. jan. zvečer je doseglo o-krog 20 stavcev v "Narodno skorno", kjer je urednik "Gorice" Danilo Hočvar stavljal list. Začeli so ga psovati. Na poziv vodjev se niso umaknili, dokler ni vodja Lukečič tekel po policijo. Predno je policija dosla, so demonstranti že odšli. Pri tem se je razbila emša šipa.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga nista hotela odstraniti, se jima je reklo, da ga bodo drugi. Sodruga tega nista pustila, da bi se oničastil trak, zato sta ga odstranila sama in ga na dan pogreba položila v krsto.

"Za cesarja blago, kri..." Na Reki so 16. jan. z velikansko slavnostjo spustili v more bojno ladjo "Szent István", za katero je avstro-oogrsko ljudstvo živiljeno milijone. Vsa Reka je bila v pestrih zastavah, manjkalke so le črne, v spomin delavev, ki so zopet rekel, da ga bo tovarna Vesely gotovo raztrgal. Ker ga pa sodruga n

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

"Pomirite se, gospa Pipelet. Tedaj Vam povem svojo željo. Rad bi spravil milo siroto pod streho. Tujka je in še nikoli ni bila v Parizu. Zelo bi mi bilo povšeči, da bi prišla v Ferrandovo hišo."

"Kaj? V to hišo? K staremu skupuhu?"

"Pa vendar je služba. Boljše je kakor nič. Ce ne bo dekliči všeč, pa gre lahko preč. Tako si vsaj zaslubi takoli, da se preživi. In jaz sem potem lahko brez skrbi."

"No, gospod Rudolf, to je Vaša stvar. Jaz sem storila svojo dolžnost. Ce se Vam zdi služba pri notarju dobra, pa dajmo dekličo v njegovo hišo. In če se hoče biti pravičen, se mora priznati, da je mnogo reči, ki govorijo za notarja. Sicer je lakomen kakor pes trmast kakor osel v svetohlin kakor cerkovnik, ali vendar pravilen kakor malokolo. Daje majhno plačo, vendar točno. Hrana je slaba, ali vendar še zadostuje. Skratka, to je hiša, v kateri mora delati deklič kakor konj, in ne zaide izlahka na slaba poto. Ložjaka... To je bil le slučaj."

"Madama Pipelet, zaupati Vam hočem skrivnost."

"Kakor resnično se zovem Anastazija Pipelet, rojena Gilmard, kakor resnično je samo en Bog v nebesih, in kakor resnično nosi moj Alfred samo en zelen frak, tako gotovo bom molčala kakor grob."

"Tudi gospodu Pipeletu ne smete nicesar ziniti o tem."

"Prisegam pri glavi svojega starega — če je poštena za deva —"

"Gospa Pipelet!"

"Lahko se mu zaupa vse. Kajti, kar se tiče nedolžnosti in hudočnosti, je kakor otrok, ki je star tri mesece."

"Zaupam Vam, in poslušajte me torej!"

"Govorite —"

"Mladka deklica, katero imam v misilih, je grešila."

"To poznamo mi. Če bi ne bila jaz poročila Alfreda v pet najstrem letu svoje starosti, bi bila grešila morda že petdesetkrat, ali pa še večkrat. Bila sem pravi sod smodnika. K sreči je Pipelet s svojo čednostjo in krepostjo udušil ves moj ogenj, sicer bi bila napravila že več neumnosti z moškimi. Ce je torej Vaša deklica grešila samo enkrat, še ni vse izgubljeno."

"Jaz tudi mislim tako. Deklica je služila na Nemškem pri moji sorodnicie. Njen sin jo je zapeljal. Razumete zdaj —?"

"Natanko razumem 'tako, kakor bi bila jaz tista deklica.'

"Mati je spodila deklico iz hiše. Mladenci je bil pa tudi tak neunem, da je zapustil očetovsko hišo ter prišel z deklico sem kaj v Pariz."

"Mladi ljudje..."

"Ko sta se načivila ter zapravila ves denar, sta se strelzili. Moj vnuk se je obrnil name. Obljubil sem mu voznino do njegovega doma pod pogojem, če pusti deklico tu, za katero hočem skrbeti jaz."

"Boljše bi niti jaz ne mogla ravnati s svojim sinom, če bi ga bila dobila."

"Veseli me, da odobravate moje početje. Seveda je pa zelo težko dobiti službo deklico, ki je tujka in ne more nihče jamčiti zanj. Ce bi rekli madami Serafini, da je deklica Vaša sorodnica, je morda sprejem notar v svojo hišo. In mene bi to veselilo v dvojem oziru. Ker je bila Cecilia — tako je namreč deklica ime — zapeljana, bi se v tako strogi hiši, kakor je notarjeva, gotovo spet povrnila na boljšo pot. In če jo priporoči tako spoštovana gospa, kakor ste Vi..."

"Oh, gospod Rudolf!"

"Jo sprejme Serafina prav gotovo. Ce bi jo pa priporočil jaz —"

"Poznam take zadeve. To bi bilo ravna tako, kakor če bi jaz priporočila mladega moža. — Torej dogovorjeno. Madami Serafini porečem, da sem imela na Nemškem sestrično. Ta in njen mož sta umrli, in tako imam jaz nujno hčer na vratu —"

"Jako dobro... Potem popeljete Ceciliu sami h gospodu Ferrandu, ne da bi se še kaj več razgovarjali z Serafini."

"Toda če pa govorji deklica same nemško?"

"Popolnoma dobro govorji tudi francosko. Nič drugega Vam ni treba, kakor priporočite jo Serafini. — Ne, boljše je, da je ne. Morda bi potem mislila, da ji jo usiljujete. Saj veste, da se dobe ljudje, kateri odbijajo pri priči vsako prošnjo."

"Da, da!"

"Ne ponujajte je torej Serafini, dokler Vas ne zaprosi sama. Povejte ji le, da je Cecilia zapuščena sirota, tujka in zelo brhko dekle. Lahko ji tudi rečete, da je Vam celo v nadlegu, ker ji niste posebno naklonjeni."

"Oj, kako sti poredni! Kakor ustvarjena sva dring za druga! In ē pomislim, da bi bili moje starosti, ko sem bila še živa kakor živo srebro!! Zares, ne vem... in Vi?"

"Tihi! Ce gospod Pipelet —"

"Seveda! Seveda! Ubogi starec! Spet nov napad od strani neumnega Cabriona! Toda to Vam povem pozneje! Kar se tiče Vase deklice, bodite popolnoma mirni! Stavim, da pripravim Serafinu tako daleč. Sama me bo prosila, naj ji dam svojo sorodnico v službo."

"Ce se Vam to posreči, moja ljuba madama Pipelet, dobite od mene sto frankov. Nisem bogat, ali —"

"Ne norjuje se iz ljudi, gospod Rudolf! Menite, da storim to iz sebičnosti! Ti ljubi Bog, iz samega čistega prijateljstva. — Sto frankov!"

"Pomislite, da bi mi ne zaledla mnogo ta svota, če bi imel to deklico dolgo na glavi. Cez nekaj mesecov —"

"Torej sprejemem sto frankov, gospod Rudolf, samo zato, da Vam storim uslužbo. Ali ni tako, kakor bi zadeli v loterijo, ko ste Vi prišli v našo hišo? Z vso pravico povem vsem ljudem na vse glas, da ste najboljši najemnik. — Toda tu prihaja kočija. — Govoto dama gospoda Bradamantija. Ze včeraj je bila tle. Ali njenega obraza nisem mogla videti. Danes jo pa moram videti celo. Tu di njeni ime izvem. Izmisliši sem si nekaj, kar mi bo pomagal pri tem. Pazite — semejali se boste."

"Ne, ne, madama Pipelet! Prav nič mi ni za ime in obraz te dame", odgovori Rudolf ter stopi še dje v majhnem stanovanju.

"Madama", vzlikne Anastazija hite naproti vstopajoči dani, "Kam hočete?"

"H gospodu Bradamantiju", odgovori dama razjezivši se, da se jo vstavlja.

"H gospodu Bradamantiju? Ga ni doma."

"To je nemogoče. Povabil me je."

"Ga ni doma."

"Vi se motite —"

"Nikakor se ne motim", de vratajeva žena. "Gospod Bradamanti je šel zdoma. Samo za eno dano je doma —"

"No, to sem jaz..."

"Vaše ime, madama! Bom videla, če je ime tiste osebe, ki sme k Bradamantiju. Ce nimate tistega imena, ne smete na noben način k njemu —"

"Je li Vam povedal moje ime?" vpraša dama začedeno in v veliki zadregi.

"Da, madama!"

"Kako neprevidno!" zašepeče dama. Cez nekaj časa pa se pristavi nestrueno in natibo, kakor bi se bala, da je kdo ne sliši: "Naj bo! Jaz se zovem gospa pl. Orbigny."

Rudolf je skoraj sesel ob tem imenu.

Bilo je to ime mačeha gospa Harvilove.

Mesto da bi ostal v sobici, je stopil na svetlo. Tedaj je prav lahko spoznal žensko, ki mu jo je več kakor enkrat popisala Klementina.

"Gospa pl. Orbigny?" ponovi Pipeletovka. "Da, to je ime, katerega mi je povedal gospod Bradamanti. Lahko greste gori, madama."

Mačeha gospa Harvilove je urno zašumiela mimo vratarjevega stanovanja.

"Jo že imam!" vzlikne Pipeletovka zmagovalo. "Tudi njeni ime sem izvedela! Orbigny ji je ime! Ali nisem ptica, gospod Rudolf! Kaj pa imate vendar? Tu stojite kakor okamene!"

"Je li bila že katerikrat pri Bradamantiju?" vpraša Rudolf.

"Da, sinoči. In bržko je odšla, je šel tudi gospod Bradamanti zdoma najbržje zagotoviti si prostor na pošti. Kajti danes hočete odpotovati; in mene je prosil, naj mu nesem kovčeg na pošto, ter ne zaupa malemu Hromeu."

"Kam pa hoče Bradamanti? Veste-li to?"

"V Normandijo — po alenoski cesti."

Rudolf se je spomnil, da leži posestvo v Aubiers, katero je bilo last gospoda Orbignya, v Normandiji. Bredvonomo je odpotoval šepratan k očetu gospode Harvilove, in gotovo s slabim menonom.

"Njegovo odpotovanje bo zelo neprijetno madam Serafini", nadaljuje Pipeletovka. "Na vsak način hoče videti gospoda Bradamantija, česar se pa ta izogiblje na vse kriplje. Kajti zapovedal mi je, naj ji zamolčim, da odpotuje še danes zvečer ob šestih. Ob tej priliki se pogovorim o Vaši deklici z njo. Kako ji je že me? Cieci?"

"Cecilia —"

"Košček papirja si denem v svojo škatljico za njušni tabak, da ne pozabim tega hudičevega imena. — Cieci — Cecilia, aha, tako je prav!"

"Zdaj grem gori h gospodični Grlici", de Rudolf vratarjevi ženi.

"Ali ne bi rekli mojemu možu 'dober dan', kadar boste odhajali. Zelo hudo ga je zadela in razjezila tista zadeva z nečloveškim Cabrionom."

"Na vsak način, madama Pipelet —"

Po teh besedah je odšel Rudolf pečajo se še vedno z mačeho gospode Harvilove v mislih po stopnicah gori h Grlici.

KRETANJE PARNIKOV

EDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE
Bremen	februar 10
Potdam	10
La Provence	11
Inland	11
Anastazija	11
Kais. Aug. Vic.	11
Megantic	12
St. Paul	12
res. Grant	13
Hicago	14
Prinz Fr. Wilh.	14
A Savoie	17
Oceanic	18
Sam. and.	18
Argentina	18
Amerika	19
St. Louis	20
Pennsylvania	21
	Hamburg

Glede cene za parobrodne liste in vsa druga pojasnila obrnite se na:

Frank Sakser,
2 Cortland St., New York City

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Salida Col., in okolici naznajamo, da je za tamošnjo okolico naš za stopnik.

g. LOUIS COSTELLO,

Salida, Colo.,

kateri je pooblaščen sprejemati naročnino za Glas Naroda in na ročila za knjige, vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo

Upravnštvo Glas Naroda.

VABILO NA NAROCBO!

—

Do konca meseca februarja sprejemamo naročila za knjige državne sv. Mohorja za leto 1915. Prihodnje leto izide šest slednjih knjig:

1. Koledar za leto 1915.

2. Mesija.

3. Mladim srečem.

4. Zgodovina slovenskega naroda.

5. Slovenske večernice.

6. Duhovni boj.

Kdor želi vezano z rdečo obredo, naj dolača 30¢ in z zlato obredo 50¢.

Vsi naročniki dobe knjige za \$1.00 poštine prosto na dom.

"Glas Naroda".

82 Cortland St., New York City.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—